

Resumint Gaziel

JOSEP VICENTE

Editat per l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols i la Diputació de Girona, s'ha publicat el llibre *Agustí Calvet i Pascual «Gaziel» (1887-1964). Periodista i escriptor guixolenc*. L'aparició d'aquest senzill i acurat volum és segurament un encert des de més d'un punt de vista. Primer, pel fet que en la seva elaboració s'han trobat, fent sinergia, estaments variats: guixolencs i forasters, professors i gent del poble, persones grans, joves i infants de totes les escoles de la ciutat, amics que el tractaren i estudiosos, en una confecció coral que té el candor i ensems l'aura d'una ofrena a l'home Gaziel. És també l'intent de rescat popular de l'home pausat, ardit i serè alhora, lluitador per necessitat i pacífic per vocació, *maitre à penser* sense gaires seguidors, Cassandra que veia venir el que estava a punt de caure sobre aquest país –eren els anys 30 del segle passat– i ningú semblava escoltar-lo.

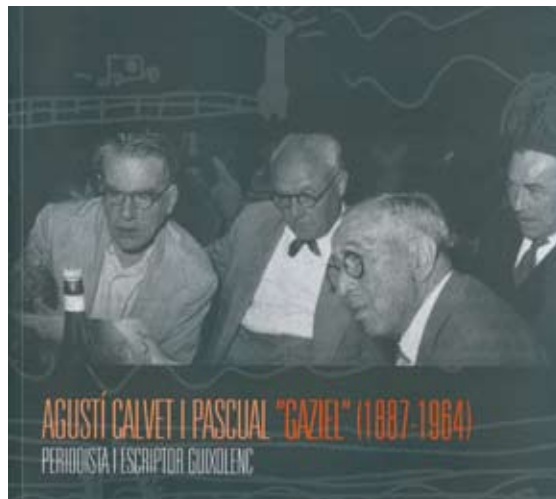
El llibre també es proposa com a cloenda de l'Any Gaziel, el 2007, en el cent vintè aniversari del seu naixement. Si de cas n'és cloenda, és «cloenda oberta», ja que, en la seva volguda i digna senzillesa, el llibre invita els que no coneixen Gaziel a conèixer-lo i estimula els que ja el tenen llegit a l'assaonat gaudi de rellegir-lo; aquest és, també, un encert implícit en el llibre.

El volum, gens voluminós, s'organitza en els apartats següents, coordinats per Jordi Gaitx: «Presentació», de Joaquim Molas; «La petita història d'un gran home», d'Elena Esteva; «Gaziel des d'avui», de Josep Culler; «Catàleg raonat per etapes», de Manuel Llanas; «Textos seleccionats de Gaziel», de Josep M. Domingo, Sergi Dòria i David Hernández; «Gaziel vist pels guixolencs», de Lluís Palahí i Joan Canadell, i «Gaziel vist pels escriptors», de Sergi Dòria. A més, s'hi inclouen els treballs, redaccions i dibuixos d'alumnes dels CEIP Gaziel, Baldiri Reixach i L'Estació, els col·legis Fundació Cor de Maria - Sant Josep, l'IES Sant Elm i l'IES Sant Feliu. Finalment, com a

JORDI GAITX MOLTÓ
(coord.).

**Agustí Calvet
i Pascual
«Gaziel»
(1887-1964).
Periodista i
escriptor
guixolenc**

Ajuntament de
Sant Feliu de Guíxols
Diputació de Girona,
2008.

annexos hi ha els «Fons Documentals relacionats amb Gaziel», de Jordi Gaitx; «El fons Agustí Calvet (Gaziel) de la Biblioteca de Catalunya», d'Anna Gudayol; «Cronologia», de Joan Pinsach; «Domicilis i residències de Gaziel a Sant Feliu de Guíxols», de Lluís Palahí; «Algunes ciutats en la vida de Gaziel», de Joan Pinsach; «Per saber-ne més: recursos bibliogràfics sobre Gaziel», de David Hernández; «Per saber-ne més: recursos multimèdia sobre Gaziel», d'Esther Plaza; «Conclusions», de Glòria Jara, i «Bibliografia emprada».

L'any que va néixer Gaziel, el 1887, la seva població natal, Sant Feliu, com les veïnes Palamós i Palafrugell, vivia l'inici de la seva peculiar revolució industrial, la de la producció tapera, que comportà l'aparició de la burgesia industrial i, en obligada i natural simbiosi, l'eclosió de la classe obrera assalariada. Aquests fenòmens dibuixaven un nou perfil a la vila, i obrien, amb progressos i conflictes fins llavors inèdits, un diferent panorama social, econòmic, laboral i demogràfic.

Agustí Calvet pertanyia a una família burgesa tapera que aviat, quan ell era encara infant, es traslladà a Barcelona. El canvi va desviar profundament l'avenir del petit Calvet: la vida a la capital va suposar-li universitat, coneixences, obertura a la geografia d'una

part d'Europa, professionalització com a periodista, que potser l'entrenà a ser l'escriptor en què es convertí...

La seva implicació d'home honest en els avatars de l'època que va viure el conduïren a ell i la seva família a peripècies segurament allunyades del seu tarannà: problemes professionals amb la propietat del diari que dirigia, exili a conseqüència de la Guerra Civil, projectes culturals a Sud-amèrica, estretors econòmiques, viure uns anys a Madrid... No deixà mai de preocupar-lo la irresolta contradicció ibèrica, medulla del seu pensament.

Ocasionalment, però d'una manera més regular quan arribà a una edat més tranquil·la, Agustí Calvet es deixava veure a Sant Feliu. A la seva casa del passeig hi tenia, a tocar, la plaça del mercat, i a l'altra mà, la badia amb el port i el mar, dues senyes paradigmàtiques de la ciutat-vila. Gaziel, amb fresc vestit de «mil ratlles», camisa blanca, el coll alliberat de l'habitual corbata de llacet, espardeñyes de treneta i una fina canya d'Amèrica, gaudia, entre el mar i la gent, de ser al seu poble, de retrobar-hi amics i, potser, unes altres converses.

El llibre, succint, ens parla d'aquest home; i, perquè ens apropa a la lectura de la seva obra, és un llibre necessari.